Cartes

Indignadíssima
amb la UdG
MARIA MARTÍNEZ. MONTCADA I REIXACH.
He tornat indignadíssima de fer un tràmit a la Universitat de Ciències de Girona. Sóc de Montcada i m´he desplaçat avui a Girona per fer fotocòpies compulsades del títol de Llicenciatura. Resulta que per molt lluny que visquis i el poc temps que disposis només et poden fer 3 fotocòpies compulsades per dia; els he dit que era de Montcada i que hi havia d´anar expressament, contesta d´una companya de la que m´atenia: «És que és gratuït i ja només us n´hauríem de fer una». Sense comentaris. Les fotocòpies les has de portar ja fetes o sigui que l´única feina que han de fer és posar el segell i la firma; és clar, això ho han fet mooooolt lentament perquè semblés que hi havia feina i que els costava un gran esforç quan tothom sap que posar tres segells i tres firmes es pot fer perfectament amb 30 segons. Tot i així encara he d´estar agraïda perquè demà hi puc anar perquè me´n compulsin 3 més!

L´IVA de les
produccions culturals
josep brugada gutiérrez-ravé. girona.
El proppassat dissabte vaig tenir l´oportunitat d´assistir a les sales multicines Odeon del complex lúdic i comercial de Salt. Vam anar a veure una bona pel·lícula i vam gaudir d´una sala espaiosa i còmoda. La cosa sorprenent, en aquell jorn de festa, va ser apreciar que en l´amplitud de la sala érem unes 10 o 12 persones, no més. La veritat, una pena i un risc econòmic per als empresaris de les sales. Apreciar que el taquillatge de les sales de cinema ha minvat tant és molt preocupant i escandalós. No hi donem voltes, el 21% d´IVA aplicat als productes culturals és una autèntica barbaritat que ha provocat el Govern espanyol que ens malmena i ens manipula. Aquest increment de preus en una activitat tan popular com anar al cine és insostenible. No entenen ni allò del panem et circenses. Aquest gravamen al cinema, als llibres, al teatre, la dansa, la música, etc. és un autèntic genocidi, una atrocitat fiscal. I doncs, que no tenen ulls per apreciar el que està passant amb la cultura aquests carbassots que ens governen?

Pobresa o misèria?
Xavier Serra Besalú. girona.
A les esglésies catòliques del món, avui (dilluns, 17) es llegia un text que –com a mínim– és interessant: «Però els rics que es gloriïn, més aviat, quan Déu els humilia, perquè passaran com la florida de l´herba» i, al final, assenyala que, com l´herba quan s´esvaeix el seu esclat, «així es marciran els rics i els seus negocis». No sé si, observant la globalització econòmica i l´evolució de la distribució de la riquesa en el món, algú es prendrà prou seriosament aquestes paraules d´una carta de sant Jaume, escrita probablement quasi fa dos mil anys. En qualsevol cas, no és pas el mateix la pobresa que la misèria, i m´ha quedat clar llegint el missatge del papa Francesc (és a tarraconense.cat) per al període que els cristians anomenen Quaresma. I així s´entén millor... He comprès que la misèria és sempre dolenta, mentre que el concepte de «pobresa», quan es va més enllà dels paràmetres monetaris, és una autèntica qualitat de les persones que no es veuen «enganxades» als diners. Entre les addiccions més perilloses no sé, hi ha el tabac, Internet o el que sigui, o més aviat la d´obsessionar-se

a posseir coses i persones. No sé.
El que sí que sé és que, si la pobresa s´entén en el seu sentit bo –no només econòmic–, la riquesa també s´hi pot entendre. I als rics en qualitat moral no els passarà pas això que es profetitza a la Bíblia: succeirà als altres, als garrepes, especuladors i explotadors. El que no sé és quan.
Ah! I el màxim del pes de la justícia caurà sobre aquells adinerats –en sentit de «prepotència», per quatre duros que tenen o aspiren a tenir– que duen altres a una situació de misèria indigna dels humans del nostre temps.

El Casal de la gent gran
de Banyoles prohibeix
fer un acte social
jordi ponce castillon. esponellà.
L´acte que els usuaris, amics i companys volien fer, anava dirigit a una persona de 92 anys i amb 28 anys de col·laboració en el casal, tocant la mandolina a la rondalla i en altres activitats, entre les quals cal destacar uns anys de president de l´associació que hi ha dins del propi casal. La prohibició ha estat per part de la nova junta de l´esmentada associació, al·legant que ells (la junta), ja li havien fet un homenatge. Crec que el bagatge social que ha acumulat aquesta persona durant tots aquests anys es mereix els homenatges que facin falta, sense que ningú, amb una falta de sensibilitat i projecte social pugui vetar-ho. És profundament lamentable que dins del Casal Públic de Banyoles es produeixin actes com aquest, quan hauria de ser un lloc de trobada i d´interrelacions entre persones

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/02/22/cartes/657653.html?utm_source=rss